

PERIÒDIC ARBUCIENC

Subscripció anual: 3 pessetes

Redacció: Pietat, 19

Xocolates

Torrás

Per la seva puresa, bon gust, esmerada el·laboració i rendiment familiar, els consumeixen les persones de bon gust i que saben ben administrar.

Producció d'una classe amb llet que representa LE DERNIER CRI en matèria de Xocolata. Proveu-la!

Exquisit licor Ferro-Quina

CALISAY

Magí Monfuleda

ARENYS DE MAR (Barcelona)

Gràfics Ferrer Montplet

Impressos de totes classes

ARBUCIES

Construccions Electre-mecàniques

Francesc Pol

Pietat, 10 : ARBUCIES

Construccions de Radi

Receptors Elèctrics POL

Especialitat en les d'ona
extra-curta

Eliminadors per a anodi i filament

Taller i Laboratori de T. S. F.

Reparacions i transformacions

Impressions

La nota més descollant del mes d'Agost han sigut les diades de la nostra Festa Major. Han lliscat en mig d'una animació, més desussada que en altres anys. La generació, que ens visità, fou quelcom meravellós. Ofici religiós, balls, sardanes, concerts, funcions teatrals, futbols, Jocs Florals, diada de la Font, foren actes que devingueren concorregudíssims, aconseguint algú d'ells un caire apoteòsic. Cal confessar que fou una Festa Major, sadolla de divertiment i curulla de grates emocions, a cada pas, topàvem amb amics, vinguts de fora, que palesava son entusiasme davant la nostra Festa i feien reviure en nostra pensa tot un munt de belles recordances i de sentiments tendrívols d'un temps, que ja és anat a la posta i que mai més tornarem a viure.

Aquest any la Festa Major de la nostra vila ofería un nombre extraordinari. La celebració d'uns Jocs Florals li donava un relleu especial i la aparionava a les Festes Majors de pobles més importants. Potser fou l'acte més trascendental de la mateixa i el que més enaltí el nom de la nostra gemada vila. Ells palesaren amb escreix l'estat cultural de casa nostrada, que no és tan migrat com molts arbucienes suposen. Hom deu reconèixer que foren un èxit, car el nombre i la qualitat de les composicions literàries que s'hi presentaren, parlen prou clar en

favor d'ells i diuen que els Jocs Florals no foren pas una joguina, sinó quelcom ben seriós dintre del renaixement literari de Catalunya. Això a nosaltres deu enorgullir-nos com deu enorgullir a tot arbucienç, amant de les glòries de la seva pàtria nadiua sobretot tenint en compte que hi aconseguiren sengles premis tres joves benamats compatricis nostres, les composicions dels quals foren coronades amb esclatants aplaudiments en ésser llegits, el dia de la celebració. En Rafel Vilà, en Lluís Torres i en Ramón Ferrer, que foren els premiats i que són tres fermes puntals d'EL BAIX MONTSENY, segurament hauran endevinat el goig que ens ha causat el seu triomf literari, triomf que considerem nostre; perquè el concepcuem degut a l'obra realitzada per el nostre periòdic, en els anys de la seva publicació. Tanmateix han donat bon renom a la nostra població, dient a l'incontable nombre de concurrents als Jocs Florals, molts d'ells vinguts d'afora, que Arbúcies no té d'envejar res a pobles de la seva talla, ni a pobles molta més talla, en ço que atany al desenvolupament literari de l'estat cultural de la seva juvenut treballadora, perquè tothom sap que els tres mentats joves s'han de guanyar la vida amb el suor del seu front.

Si, cal reconèixer-ho. Els Jocs Florals foren la nota més escaient de la nostra Festa Major i l'acte que més enlairà el nom de la nostra gemada Arbúcies. Per això des d'aquestes planes ens plau d'exterioritzar el nostre pregón agraïment en primer lloc a tots els que han ofert premis i després als senyors, en Jaume Rosquelles, n'Artur Vinardell, el Dr. Josep M.^o Girona, en Josep Tarrats, en Josep Pol i en Josep Caralt, que tan desinteressadament formaren el Jurat qualificador, a l'enans que felicitem ben coralment a tots els que donaren el seu ajut i la cetebració del mateix acte i d'una faisó especial al formós pomell de xamoses poncelles arbucienques, na Maria Muntaner, triada per a Reina de la Festa, i n'Anneta Vazquez, na Pilar Ferragut, na Joaquima Garolera i na Josepa Gisbert, damisel·les d'honor que l'acompanyaren i que conjuntament amb ells amb la seva xamòsia i amb la seva formosor, donaren tant de realç i tant d'esplendor a l'acte.

Enamorats com som de la nostra cloterada i tot ço que escriu amb lletres d'or el nom de la nostra preada i incomparable vila, hem devingut amarats d'entusiasme davant el sorollós èxit dels nostres primers Jocs Florals. Molt bé i que es repeteixin.

Fraternitat

Una de les paraules que més sovint han pronunciat els llavis dels homes i que ha exercit una acció poderosament atractiva, és la paraula fraternitat. Ha vingut a ésser com una onada, que ha embolcallat totes les societats modernes. Tothom l'ha pronunciada amb joia i davant seu s'han descobert els caps dels humils vassalls com les testes coronades. Malgrat això, en nom de la fraternitat s'han comès tota mena de crims, i han rodolat per terra les testes dels reis i riuades de sang humana han inundat els carrers i l'*star* ha segat les vides preades d'honorables ciutadans.

La verdadera fraternitat és filla de l'Evangelí. Tots sou germans, digué Jesús, a les multituds. Davant de Déu, no hi ha jueu, ni gentil esclau i lliure, home i dona, perquè tots vosaltres sou u en Jesucrist: Els ensenyaments de Crist ens diuen que tots tenim un mateix Pare, un mateix començament, un mateix fi; que tots hem estat redimits amb la mateixa sang de Déu i que tots ens hem d'estimar els uns als altres com Déu ens ha estimat. Totes les Nacions de la terra; ha dit Fenelón, no són més que famílies d'una mateixa república. Déu és son Pare comú.

La Creu és el símbol de la verdadera fraternitat. El punyal assassí i l'*star* segadors de vides humanes, són l'escarni més frapant de la fraternitat. La fraternitat només existeix, quan els homes reconeixent-se fills d'un mateix pare i membres d'una mateixa família, s'aimen amb un amor veritable els uns als altres. No en digueu germans d'aquells que no són membres d'una mateixa llar i que només congríen en son cor sentiments d'odi i de venjança. No és un germà meu aquell que vol acabar amb la meua vida i que sega estoïcament les vides dels meus germans. No és un germà meu aquell que només gosa fent planar damunt la meua família un mantell de dol i es rabeja dels seus membres. Dissortada i maleïda fraternitat la que omple de llàgrimes als meus ulls i curulla d'amargors i de neguits la meua llar. Fraternitat és amor i només quan entre els homes hi regna un amor veritable, aleshores hi ha també la verdadera fraternitat. Crist, clavat en Creu i amb els braços oberts i el Cap inclinat, per tal de besar-nos a tots, n'és l'únic missatger de la verdadera fraternitat. Per vò només als peus de la Creu i sota la força divina dels últims badalls de vida de Crist, caigueren les cadenes dels esclaus i s'anà esmicolant poc a poc l'esclavatge damunt la terra. La Creu n'és l'única bandera de verdadera llibertat que ha embolcallat la terra.

La Mandra

Vertaderament, senyors: Quan un ha passat la Festa Major i ha perdut nits i ha fet disbauxes, no li resten ganes d'escriure pel·lícules sonores. La sonoritat d'aquests dies ens ha fet frontoitar l'aparell. Amb tot i això escriuré; vull escriure.

Ha passat la Festa Major i la mandra que se'm fica entre els ossos, em fa estirar els braços, obrir la boca i acabant amb un badall fenomenal. La festa ha deixat un timbre d'ensopiment a totes les coses. Els joves, que han ballat un centenar de tangos, cinc-cents passos-dobles i no sé quants mils balls americans, tenen els peus inflats, els ulls de poll mirant amb tota la seva potència, la cara llarga, la mirada enfonsada i no parlem de les butxaques, perquè seria una mica indiscret. Només sentireu que diuen:

—Quina mandra!

Les noies, que han exhibit els seus vestits i que dintre els envelats s'han cançat de ballar i d'escoltar paraules boniques, tenen un caminar pesat i un riure d'avorriment que fa posar pell de gallina.

—Gràcies a Déu que ha passat la Festa Major, d'uen. Tan debò que poguessim començar-ne una altra!

La festa ha passat. Els forasters veient que ja no queden pollastres per cruspir-se, arreglen les maletes i fugen. L'any vinent quan els galliners siguin proveïts ja tornaran. Bé ha de visitar-se el poble! Ja s'han acabat els obligats de corneï i les estridències del Jazz. L'envelat ha desaparegut com per art de màgia. El «xurrero» ha plegat la botiga, els «columpios», els

«caballiros», els «llimpia», els «carameleros», els qui retraten al «minuto», en fi totes les coses típiques d'una festa major han desaparegut.

Ara només resta una calma morta i profunda... La vila ha recobrat la seva pau callada i s'han représ els treballs... La Festa ha estat un somni que ha deixat una ratxada de mal humor a tots els vilarsans. Ha buidat armaris, buxaques i ens ha posat un ventre que sembla un matgatzem de trastos vells.

Ara són els apotecaris els que riuen de tantes purgues i aspirines com vnèen!

Quan de nou arribi la festa major, tornarem a riure nosaltres.

Produccions: MONPLET FERRER MONTPLET S. A.

La llegenda de la formosa Guilleuma

Amparant-nos sota les ales cautivadores del *folklore*, aquesta forma peculiar del llenguatge que tracta del saber del poble, no lo que se sap d'ell, sinó lo que el sap o pensa que sap sense l'intervenció dels moderns vulgaritzadors, vos vaig a relatar la llegenda de la formosa Guilleuma, que tingué per escenari el nostre Castell de Montsoriu, quals runes es destaquen pintorescament, en mig d'un bosc frondosíssim, molt aprop de la nostra vila.

«Una vegada era una dama, anomenada Guilleuma, tan formosa com pecadora, que vivia condemnada dintre les runes del castell a perpetuu encantament.

Cap ser vivent podia arribar a n'el cimall de la muntanya, perquè els esperits infernals defensaven a l'encantada de les exploracions dels curiosos i dels incrèduls.

Durant la nit, sortien del castell el cacareig dels galls, els ranills dels caballs i els mugids dels bous, entre la fressa confosa d'altres animals, i els desacompassats crits dels follets i de les bruixes, i es veien rondar amunt i avall de la muntanya, espectres informes que celebraven en el cimall i en revolt torbellí ses danses infernals.

Les boires de la vall i de ses encontrades pujaren de totes direccions, envers el castell misteriós, teixint formes denses i agegantades, que es removien sobre el castell, tot deixant anar un resplandor sinistre; i com si allò congelés la pedra o forgés el llamp, a l'ensems que això succeïa, es desencadenaven tempestats, d'altal faisó, que arrasaven els camps i destruïen les humils estances dels pagesos llurs.

Contra les malvestats d'aquell encantament, varen implorar el morador d'aquestes comarques l'auxili de Déu i enterat d'això el senyor Bisbe, va anar al peu de Montsoriu i va conjurar a n'els esperits infernals, donant un plaç de temps determinat a la dama encantada, per a què, amb tot el seu seguici, marxés d'aquell recinte, senyalant-l'hi com a nova estada el Gorg Negre de Gualba.

A l'expirar el plaç mentat es va sentir durant la nit i en la direcció del Castell, una cridèria estranya i estrepitosa com mai s'havia oït. Negres núvols es varen escampar sobre Montsoriu i va sortir allavors del Castell, la dama encantada, amb el seu acompanyament de follets i d'un salt van anar a parar-se sobre una penya, coneguda amb el nom de «Penya Guilleuma» i després d'un segon salt, i amb una fressa esfereïdora, varen sumgir-se tots en les aigües del «Gorg Negre».

Desde allavors els habitants d'aquestes comarques no varen tenir que lamentar els terribles efectes d'aquell encantament i recolliren abundantes collites, encara que al cap d'alguns anys la malèfica influencia es deixà sentir en el terme de Gualba, que ben aviat va quedar pobre i desolat».

MENTOR

Registre Parroquial

—Han sigut portats a les Diles baptismals els nens: Josepa Oriol Reus Andreu, Mercè Bohils Masó, Joan Sibina Riera, Ramón Roca Guardia, Ramón Bautí Castanyer, Josepa Masó Torras i Lluís Vidal Galcerán.

CONTES PER A «EL BAIX MONTSENY»

Una Planxa

Això que ara us vaig a contar és rigurosament històric. Va passar justament allavors que a tot arreu d'Espanya es buscava el cap d'en Pau Casado, que fou vilment assassinat a Barcelona.

En el poble, quiet i pacífic de Vilatova, aquell dia hi va corre una gran alarma. ¿Que havia passat? Xiusxius per aquí, converses per allà, grups de dones gesticulant i parlant amb misteri... No va trigar gaire a esbombar-se la cosa.

Als afores de Vilatova hi havia una fàbrica i prop de la fàbrica una gran bassa, tocant a la carretera. Hortis i hortes a un cantó de carretera i al cantó de la bassa tirant amunt una filera de plàtans monumentals i torres i parcs encara més monumentals.

Algú es va adonar que, per sobre de les aigües tranquil·les de la bassa, hi surava un «bulto».

Era una capça de galetes que llençava una oloreta ofensiva, lligada amb fil-ferro i amb dugues rajoles a sobre, perquè anés a fons. Que hi hauria dintre aquella capsa misteriosa?

Una ventada d'alarma es ficà a les cases i tothom s'esgarrifava, amb les més horripilants suposicions. La capsa, un cop fora de l'aigua, deixava sortir per un forat uns cabells negres com agafats a una testa consumida.

Allavors el poble explotà... Que si seria una criatureta que els seus pares haguessin volgut fer desaparèixer, que si seria un crim, que si seria això, que si seria allò...

—I si fos el cap d'en Casado? opinava un altre.

—Fuig home! Com hauria vingut aquí?

—No fora res d'estrany. Aquesta nit passada hi ha hagut un gran temporal de vent i pluja.

—Bé i que vol dir això?

—Que molt fàcilment, les bromes haurien pogut xuclar el cap d'en Casado del port de Barcelona i venir-lo a descarregar aquí. Passen coses tan estranyes!

Tothom comentava. Les dones, especialment, havien trobat un mitjà per escandalitzar-se i anar d'un portal a l'altra a mirar si la veïna sabia més que elles.

Quantes cassoles varen agafar-se aquell dematí.

Ara l'un, ara l'altra, tothom acudí al lloc de la tragèdia per a contemplar, amb els seus propis ulls, aquella capsa intrigant.

El Jutge fou avisat i desseguida donà ordre terminant de que la capsa no fos oberta. Calia fer-ho amb tota solemnitat. Els tres metges de Vilatova foren tres del lliç sense contemplacions i les autoritats en corporació assistirien a l'acte.

Ja que els sortien poques ocasions d'aquesta mena, valia la pena d'aprofita les i lluir-s'hi. D'altra part si arribaven a trobar, dintre la capsa, el cap d'en Casado, no cabrien a la pell, perquè els diaris parlarien d'ells i fins els portarien retratats.

Quan tots varen ésser reunits, metges i autoritats, un auto brunzent els traslladà al lloc de la desgràcia.

La capsa resignada esperava la seva obertura. Una munió immensa de vilatovins, curiosos, omplenaven la carretera. L'agutzil valent-se de la seva autoritat donava empentes a un cantó i alire. Convenia que la gent estés endarrera.

I arribà el moment solemniàl. Un murmurí accentuat sortí de la multitud. Les autoritats romanien encarquerades i els metges s'havien posat les ulleres. L'agutzil avençà arrogant, amb un obre-llaunes als dits i obrí la capsa al mateix temps que un terratrèmol de rialles, comprometedores, feien frontollar la carretera.

Que hi havien trobat dintre la capsa? Una criatura morta? El cap d'en Casado? Cà, res d'això! Es tractava «nada menos» que d'un gos mort i consumit.

Aquell dia, les autoritats de Vilatova, tammateix, havien estat una mica massa «loves»!

RAMON FERRER MONTPLET

Rosa grisenca

Oh rosa grisenca
que et miro lluï
besada per l'aura
del blau dematí!

Del blat tens l'essència;
duus flaire de pí,
fragàncies d'estrella,
vesllums de satí.

T'ha dat la rosada
petons de robí,
boirades de somni
la Lluna en fugí,

alades frissances
el vent de garbí,
cançons l'aucellada
i el Sol frenesí.

Oh, qui pogués heure't
flairosa sens fi,
per sempre durable
com ets al jardí!

Dels ulls de l'amada
series destí
i cada rialla
faria el camí

de l'alba dolcesa
que duus en el si,
serena aspira
del magne florí.

Com la meravella
del oel del maí,
series l'estrella
per ella i per mi.

RAFEL VILÀ i BARNILS

—El nombre extraordinari d'EL BAIX MONTSENY, que publicàrem a ran de la Festa Major, aconseguí un èxit esclatant. Fou un model de bellesa i de bon gust, que acredita el bon nom de la Casa Impressora i ens merequé elogis molt encomiàstics de totes les persones que el veièren. Agraïdíssims a tothom.

—A primers d'Agost ens visità el benamat subscriptor, Mossèn Lluís Ferrer, rector de S. Mori i fill de la nostra població.

—Han romàs uns dies, a can Vilar de S. Feliu de Buxalleu, les distingides senyores na Lola Vilar de Macau, i na Maria Palomer de Boyer.

—El primer diumenge del mateix mes, hi hagué un míting esquerrà, a la Plaça d'En Santiago Rossinyol.

—De retorn de S. Hilari, romangueren entre nosaltres, els senyors d'Arèny de Mar, en Santiago Molifullada, la seva xamosa muller i sa germana, Candelarià.

—Les diades de la Festa Major foren a bastament els arbuciens, residents a fora i subscriptors que ens visitaren.

—A can Iglésias de S. Feliu, hi ha estiuejat la família del Sr. Bertràn, mestre de Sant Martí de Lièmana.

—Aprofitant les vacances d'estiu, s'han absentat de la nostra vila, els il·lustrats professors senyors Bosom i Canal.

—El dia 14, a la pujada del Pont Cremat un camió foraster i un auto dels Grocs, toparen tan fortament, que l'auto es capbussà. Malgrat haver-

hi hagut alguns ferits, la cosa no tingué tanta importància com es creia de primer entuvi.

—Per tal de llegir una poesia, que li fou premiada en els nostres Jocs Florals, vingué el R. P. Barceló, Paül, tan perseguit en temps de la Dicia-dura.

—Han terminat el servei militar els volguts joves arbuciençs en Ferran i en Tomàs Masferrer.

—La setmana de la Festa Major, hi hagué un grós escàndol al carrer de la Pietat, promogut per unes baralles, que molestaren de debó als veïns d'aquell pacífic carrer. Com que la cosa es repeteix molt sovint amb les corresponents molèsties del veïnat, tothom veuria, amb molt bons ulls, que les autoritats hi prenguessin part, acabant d'una vegada amb un constant estat de raons, que manté la intranquil·litat d'aquell barri.

—Ha sigut operada d'apendicitis, a l'Hospital de Sant Pau, de Barcelona, la jovencella na Tereseta Nadal Buch, filla de l'abucienca na Mercè Buch.

—També fou portat al mateix hospital, el dia 24, un noi de cal Purgatori.

—Treballant en un bosc del Marcús, va fer-se un gros tall al peu, en Tura, el qual fou portat en auto a casa del Dr. Gelfí.

—Ha sojornat, uns dies, al costat de la família Malaret-Sagrera, la distingida senyoreta na Mercè Puntos.

—Es diu que dintre poc, s'inaugurarà un Cine, en el teatre del Centre Catòlic. La diada de la Festa Major, s'hi estrenaren una secció de formoses butaques, que li donaren un aspecte ben escaient.

—Després d'una llarga estada en la nostra vila, ha retornat a Banyoles, l'intel·legent professora de piano, na Lluïsa Genover.

—Ha sigut declarada oficialment la malura de la ràbia canina en el terme municipal d'Arbúcies.

—Un gós mossegà una nena d'en Xiran. Tement que fos rabiós el nostre Sr. Batlle manà un pregó per a què tots els gossos portessin morrió.

—A darrers de mes s'absentà de la nostra població la colònia de nens barcelonins, que hi passà el mes d'Agost.

—Aprofitant l'avinentesa de trobar-se entre nosaltres, hem pogut estrènyer la ma del volgut subscriptor, n'Anton Malaret.

—Després d'una llarga temporada, al costat dels seus amats oncles, han retornat a Sevilla la distingida i simpàtica senyora, na Carme Blatch de Cartelle i fillets.

Jocs Florals d'Arbúcies

Flor Natural. «Cançó d'amor i melangia», L. **, de Manuel Vallderes.

Primer accèssit: «De l'amor a la dolor» L. Campaneta la ning, ning, d'en Antoni Doltra, Pvre.

Segón «Intensitat» L. Vida, d'en Rafel Vilà i Barnils.

Premi de Pàtria de l'Ajuntament. «El cavall de Sant Jordi», L. L'esperit de la pàtria, d'en Rafel Vilà i Barnils.

Primer accèssit. «Englantina de tres fulles» L. Dels jardins de la pàtria, d'en Francesc Gay, Prve.

Segón accèssit. «El timbaler del Bruch». L. Les crestes del Montserrat, d'en Carles Alvarez.

Premi de Fé, de Família Matamala. «Núria» L. Impressions, d'en Josep Pujadas i Truch.

Primer accèssit. Tres poesies L. Passionària, de Mereè Vila Raventós.

Segón accèssit. «La Verge i les roses». L. Idil·lis divins, d'en Rafel Vilà i Barnils.

Premi Blanch. «Estival» L. A l'estimada, d'en Ramón Blasi i Rabassa.

Primer accèssit. «L'amor al camp» L. Idil·lica de J. Raventós i Altés

Segón accèssit. «Lletra a un amic de ciutat» L. O, la vida camperola, d'en Lluís Tintorer i Mercader.

Premi de prosa de Miquel Coste. «La boira baixa», d'en Rafel Vilà i Barnils.

Accèssit. «El bocinet de carn» d'en Gerardo de Chopitea Uthhoff.

Premi infantil del Dr. Pagés. «La gallina i el polllet» d'en Enric Serra.

Premi de Marian Bellsollé. «Montseny» L. Nau que sovint la tramuntana empeny, d'en Carles Alvarez i Gilarràn.

Premi Lliure. «I no hi eres» L. Amor d'amistat, de Mn. Bartomeu Barceló.

Primer accèssit. «Elogi d'un dia clar» L. Parla l'esposa d'Antoni Doltra prev.

Segón accèssit. «Pinzellades» L. Contrast d'en Federic Alfonso i Orfila.

Premi humorístic. «Parla una dona» L. Sense escupir, d'en Ramón Ferrer Montplet.

Primer accèssit. «La noia maca» L. Quantes com eila, d'en Lluís Millà.

Segón accèssit. «Evolucions» L. A mi nó, d'en Martí Revoltós i Barrull.

Premis creats pel Jurat. *Primer:* «Plou i fa sol» L. Miniatures, d'en Francesc Gay prev.

Segón: «Dos cors». L'Amor és vida, d'en Josep Pujadas i Truch.

Tercer: «Herse» d'en Lluís Torres i Plà.

Advertiments

—Des del nombre vinent, començarem a publicar els treballs premiats en els Jocs Florals suara celebrats en la nostra vila.

—*La casa J. Bellolell, plaça de la Constitució núm. 2. prega a la redacció d'EL BAIX MONTSENY que inserti la present nova, comunicant a tota la seva clientela que per tal de juntar-se amb els seus fills establerts a Barcelona, suspèn el negoci que ha tingut fins ara en el ram de Confiteria i Comestibles, i ens fa present el seu agraïment per les atencions rebudes en l'esmentat negoci, per part dels seus favoreixedors i públic en general.*

Necrològiques

—El dia 2 d'Agost, confortat amb els Sants Sagraments, lliurà la seva ànima a Déu, en Joan Xifre Torrent. El mateix dia també morí, havent rebut la Extrema-Unció: en Francesc Planas Casas.

—Després de llarga malura, soferta amb cristiana resignació, havent rebut tot els auxilis de la Religió, el dia 8, feu son traspàs, la simpàtica velleta, na Dolors Corominas Rabat.

—La segona setmana del mateix mes, prèvia la recepció dels Sants Sagrament, pagà tribut a la mort, na Rosa Puigderrejols Solé.

Acompanyem en el dol a les famílies dels difunts, a l'ensem que preguem als nostres llegidors un pietós sufragi per a les ànimes dels maiteixos.

JOAN REUS

TELEFON 5

Comerç de Fustes de totes classes del País i Carbons Vegetals

Explotacions forestals : Fàbrica de Serrar

Servei de transports en auto-camió d'Arbúcies a Barcelona, tres dies a la setmana i diari d'Arbúcies a Hostalrich i vice-versa

AUTOS TURISMES DE LLOGUER

Representant de la casa «Maderas Coll Viader, S. A.» de Barcelona. Contratista de la Companyia de M. S. A. i Camins de Ferro del Nord d'Espanya i altres.
Representant de la casa «Ramonedá Germans» de Barcelona, en el ram de botades i cercles de castanyer i avellaner.

La Hispano Hilarienca, S. A. - (Autos correus)

Despatx central pels ferrocarrils de Madrid Saragossa i Alacant. Servei combinat amb els autos d'aquesta empresa. Bitllet directe de dia i volta de Barcelona a Arbúcies Pres. 10'50 de Barcelona a Sant Hilari Pres. 14'50

De Sant Hilari a Arbúcies i Breda, i de Hostalrich a Arbúcies i Sant Hilari, cada dia, en els trens correus; De Sant Hilari a Vich, cada dissabte; de Sant Hilari a Santa Coloma de Farnès, cada dilluns; D'Arbúcies a Sant Celoni, cada dimecres, d'Arbúcies a Viladrau i a Vich, cada dissabte; de l'estació de Gualba als Manantials de Sant Hilari, cada dia del primer de juliol al 15 de setembre; De S. Hilari a la Font Picant, cada dia, matí i tarda, durant l'estiu.

Lloguers de Turismes i d'Omnibus per a famílies

Direcció i Administració:

Carrer de Valls, 1 - Telefon, 2

Administració i Despatx:

Camprodon, 9 - Telefon, 16

ARBUCIES

Per bitllets i informacions a Barcelona: Despatx central, Diputació, 257

MAQUINARIA

MATERIAL ELÉCTRICO

Lampistería - Bobinado de Motores

Radio TELEFUNKEN-Bombas Bloch

Lámparas Osram

Electricidad y Suministros

de

Mateo Regás

ALMACÉN Y OFICINA

Calle Abeuradors, 5 - Teléfono 41

GERONA

GARATGE MECANIC

Francesc Paret i C.^{ia}

Stat. Lida.

Venda de Neumàtics
I Macissos de totes marques

GRAN PREMI: En la Exposició

Internacional de 1929

CENTRAL: TUSET, 18

TELÉFON 74742

BARCELONA

Fàbrica d'Anissats licors í Aixarops

ANTON GUALBA : Argentona

DESPAIX CENTRAL

Santa Teresa. 30 : MATARÓ : Telèfon 64

Confiteria i Colmado de JAUME CLOPÉS

Reposteria i Confiteria en general, Vins i Xampanyes de marca - Especialitat en
Pans de Passic: Esmerada elaboració de Turróns de Mel, de Massapà i de
Iema - Especialitat en «Turró Montseny»

Camprodón, 8

ARBUCIES

ELECTRE - MONTSENY

Llum

Força

Calefacció

Per encàrrecs i reclamacions a

Francesc Pol : Pietat, 10 - Arbúcies

ANIS DEL MONO

VICENTE BOSCH

BADALONA

